

దోసిట్టో అవకాశాలు

రెడ్డిగారు అతనివంక వింతగా చూశాడు “నువ్వు కథలు జెబుతావా? నరే కానీ” అన్నారు.

సుబ్బారాజు సిగ్గుపడ్డాడు “అబ్బే. నా కతగాదు. అదే ఆయనైప్పిపొయ్యాడే అది ఓ కుర్రోడు ఆకలికేడుస్తా తిరిగి తిరిగి ఓ సత్రం అరుగుమీద స్తంభాన్ని కావలించుకుని నిలబడి ఉన్నాట్ట. ఇంకో కుర్రోడు దారంట పోలాపోలా ఈజ్ని జూసి ఎందుకన్నాడు ఆకలేస్తుందన్నా డీడు అడిదగ్గర సంచిలో పేలాలున్నాయి పట్టెడు దీసిచ్చాడు కుర్రోడు దోసిలిబట్టాడు దోసిట్నిండా పేలాలుబోసి ఆడిదార్నాడు బొయ్యాడు ఈ కుర్రాడు స్తంభాన్ని కావలించు కున్నాడు గదా! అదేమో లావుపాటిది మోరచాచి నాలికెంత సాగదీసినా దోసిట్టో పేలాలు అందిసావలేదు. అడికేం పాలుపోలేదు కానీని పేలగింజ తొగ్గేసి విడికట్ల ముడిచి చేతులెక్కి దీసుకుంటే రెండు గుప్పెళ్ళూ నోటి కందుతాయిగాని అడికి మనసొప్పలే ఆకలి మూలాన అబగా ఉన్నాడు అది కేసే అలాచూస్తూ ఏడుస్తూ నిలబడిపోయ్యాడు గోదారోడ్డు సత్రవేమో గాలి జోరుగావుంది గాలికి పేలాలు ఎగిరిపోతున్నాయి చూస్తావుండగానే పెద్ద గాలేసి ఒక్కసారిగా అన్ని ఎగిరి దుమ్ములోపడి కొట్టుకుపోయాయి కుర్రాడు మళ్ళీ ఓ ఏడుపేడిచి ఆ స్తంభాన్నే కావలించుకొని అలాగే నిలబడిపోయాడట ...”అని కథ అపాడు సుబ్బారాజు

రెడ్డిగారు పకపకనవ్వురు ముందుకు వంగి సుబ్బారాజు భుజం తట్టాడు.

“బాబూ, ఈ కత జెప్పింది నువ్వుగాబట్టారుకున్నాను. చౌదరి మరోడిచేత ఇలాటిది చెప్పించినా, అదే వచ్చి చెప్పినా ఏంజేసేవోజ్ఞో నాకు తెలియదు నాగ్గా వచ్చిన పేలాలు నా గుప్పిట్లోనే గాదు, జోలో గూడా ఉన్నానైప్పు చౌదరి కనులు మాట్టాడం చేతగాదు. ఎత్తిపొడుపులూ పత్తువైపులూ ఏ వేస్తాడు?” *